

ה ימלתי עליך גם עונש של מאסר-על-תנאי" אמר השופט אליהו מצא

לנאשם. "אם תמשיך לחיות עם סועאר, והיא תעבור בזנות, תחזור לכלא. לכן עליך לבחור: או שהיא תפסיק לעבוד בזנות, או שתפרד ממנה."

הנאשם קם ממקומו ואמר לשופט: "אני אוהב אותה! כאשר אשתחרר מהכלא, בעוד כמה ימים, סועאר תפסיק לעבוד בזנות, ואני אשא אותה לאשה!"

בעדותה סיפרה סועאר את קורות חייה, שהביאו אותה למיקצועה.

הנה הסיפור: אני יתומה מגיל 12. הוריי נשרפו לפני תשע שנים מת"נור, ונשארנו רק אני ואחותי, עמירה. אחותי נשואה ומתגוררת בחיפה. אני הייתי כבית-יתומים בירושלים עד גיל 14. התחלתי לעבוד בזנות כבר מגיל 14, כאשר השתחררתי מהמוסד.

עברתי בזנות כפתח-תיקווה. היה לי חבר מטייבה, וגרנו בשפת-הים. כש"עברתי כפתח-תיקווה, זה היה באיור התעשייה בקריית-אריה. אני הייתי באה לעבודה משעות-הצהריים, הייתי עובדת משעה 1 עד 4. באותו זמן עברו לא רחוק ממני עוד שתי בחורות, שאני לא מכירה בשמות. אחת שמנה בגובה בינוני, והשניה רזה וגבוהה. אחרי ש"הייתי עושה שם כמה קליינטים, הייתי הולכת לנוח במלון נווה-ים, שם הייתי גרה, ואחרי זה, בערך בשעה 7, הייתי הולכת שוב לעבודה בתל-ברוך.

במונית לשפת-הים

י יכרתי את החבר שלי מטייבה במלון נווה-ים. גרנו בחדר מס' 32 שישנה חודשים. עד שיום אחד הפקיד במלון, ג'מיל, ראה כמה שאני סובלת מהחבר שלי, וברחתי כבוד לטבריה. שם גרתי עם ג'מיל יומיים, ולא עברתי בזנות.

אחרי זה עברתי לגור בירושלים. גרתי שנתיים בעיר העתיקה. לא ע"י חברתי או בזנות. עברתי בכל מיני

גולדה, מכל קליינט שהיה מ"קיים איתי מגע מיני. כל יום בתל-ברוך הייתי עושה

איזה עשר קליינטים במכונית שלהם. את כל הכסף הזה ביובזנו. את הרוב ביובזו החבר שלי על האוטו שקניתי לו, וגם על המלון שגרנו בו ביחד. הוא לא היה עובר, וחי רק ממני.

מפני שמשעמם לו

כ אשר חזרתי לתל-אביב, לפני חצי שנה, הייתי לבר, ולא היה לי איפה לישון. ככל פעם הייתי ישנה במקום אחר.

באותו יום עברתי כשכונת-התיקווה וראיתי בחור אחד מדבר עם ילדים. שאלתי אותו איפה גר הדרס, שאצלו ישנתי פעם, ולא זכרתי את הרחוב ואיך מגיעים אליו.

הבחור, רודי שמו, שאל אותי למה לי ללכת לדרס. הוא סיפר לי שיש לו בית יפה, והוא גר לבר כשכונת-התיקווה, והוא הזמין אותי לישון אצלו. הוא דיבר איתי יפה. או הסכמתי.

הוא לקח אותי לבית, ושם אני סיפרתי לו שהייתי עובדת בזנות מפני שלא היה לי מה לאכול. ולמרות זה הוא הסכים לקבל אותי לגור אצלו. רודי לא עבר באותו זמן, ואמר לי ללכת לעבוד בזנות, כדי שיהיה לנו אוכל.

בתחלה עברתי לא רחוק מהבית שלו, בערך ליד בית-הספר שנמצא על הכביש החדש לירושלים, איפה שה"גשר. הייתי נכנסת עם קליינט ליד

ליד בית-הספר. ר" אחרי זה במקום שתפסו אותי ה" שוטרים יחד עם רודי.

הייתי עובדת בצהריים משעה 12 עד 5. בתחלה הייתי הולכת לבר לעבוד, ואחרי זה לפעמים רודי היה בא איתי במכונית לאיפה שהייתי עובדת. הוא היה עומד בצד, לא רחוק ממני, כך שיוכל לראות אותי עובדת, מפני שמשעמם לו.

אחרי שהייתי גומרת לעבוד, והייתי עושה איזה שיבעה קליינטים, ומכל אחד הייתי לוקחת 40 שקל, רודי ואני היינו מרוויחים לכביש הראשי, ומשם לוקחים מונית לבית שלו.

מפני שהוא לא עבד, הוא היה תמיד לוקח ממני את הכסף שאני מרוויחה מהזנות. הוא היה לוקח מהכסף בשביל לקנות אוכל מהשוק, ובשביל לשלם מים וחשמל. היה נשאר לי כסף לכיבוזים אחרים, אבל לא הרבה.

פעם אחת, אני זוכרת, לקח אותי רודי להורים שלו, בבית שלהם. כדי שהם יכירו אותי. הם ראו שאני ערכיה, ודיברו איתו למה שהוא חי עם ערכיה,

זנות היינו מכ" בזים על כל מיני דברים. על אוכל, על הבית של ר" ויד, וגם כרי שד" ויד ילמד נהיגה. היינו יחד כמו בעל ואשה, והוא תמיד ידע שאני עובדת בזנות.

המישפחה שלו לא ידעה. ופעם אחת אפילו בא אליי אח שלו, אלי. הוא חשב שאני יושבת כל היום בבית ולא עובדת, והוא אמר לי שיש עבודה בתפירת חולצות, וכדאי לי ללכת לעבוד שם. הוא אפילו נתן לי את מיספר-הטלפון שם. אני סיפרתי את זה לרודי, והוא אמר לי לא ללכת לעבודה

בגיל 12 נשרפו שני הוריה של סועאר. בגיל 14 ירדה לזנות. היו לה סרסורים ערביים ויהודיים. הוידוי שלה הוא מיסמך חברתי

ג'וקים. אבל האמת היא כמו שאני סיפרתי לכם. הוא חבר שלי. כל אחת שעובדת, אם יש לה חבר או זה בטח הסרסור שלה, והיא לא תגיד את זה, כי אז המישפחה תעשה לו תיק.

עד כאן סיפוריה של סועאר. על פי עדותה זו נפתח אומנם תיק פלילי לרודי, והוגש נגרו כתב-אישום. הוא נאשם בחיים על רוחיה של פרוצה.

בבית-המשפט הודה רודי ככל, וסניגורו, עורך-הדין אהרון שלנגר, סיפר כי בעצם מדובר כאן בסיפור-אבה בין בחור יהודי וצעירה ערכיה, המתכוונים להתחתן. רודי לא הוריד את סועאר לזנות, הוא הכיר אותה כאשר היתה כבר זונה ותיקה, והוא חי על רוחיה מכיוון שאין לו מיקצוע ועבודה. אבל רודי מתכוון להתחתן עם סועאר ברגע שתיכנס להריון.

הסניגור טען כי רוקקא הסיכוי היחיד שיש לצעירה לצאת מחיי-הזנות הוא להתחתן עם מאהבה היהודי. וההוכחה שרודי רציני בכוונותיו כלפי סועאר היא העובדה שהציג אותה לפני הוריו ומישפחתו.

השופט אליהו מצא קיבל את טיעוניו של הסניגור, ולא החמיר בעונשו של רודי. הוא רן אותו לשישה חודשי-מאסר בפועל, ושנה מאסר על-תנאי. העונש המותנה היה כדי לרזו את רודי ככוונותיו להתחתן עם סועאר מייד כאשר ייצא מהכלא, ולא יתן לה עוד להמשיך במיקצועה העתיק.

הזאת, ושאני אמשיך לעבוד בזנות, כי בחולצות לא מרוויחים טוב, מרוויחים חמש מיליון בחודש (500 שקל חודש), ובזנות מרוויחים חמש מיליון לירות כיום-עבודה.

אני ניסיתי לשכנע אותו שאפסיק לעבוד בזנות, אבל הוא אמר לי שאני אפסיק לעבוד כשאני אכנס להריון. מפני שאני אוהבת אותו, המשכתי לעבוד בזנות, וגם מפני שהוא לא עבד, ואם אני לא הייתי עובדת, לא היה לנו כסף לחיות.

היום, כאשר עברתי בזנות ליד מלון מנדריין, גם רודי בא איתי כי היה לו משעמם, וגם היה פוחד שאברח לו והיה מקנא לי. ובגלל זה בדרך כלל היה בא איתי לעבודה שלי.

עמדתי שם איזה 20 רגע, עוד לא הספקתי לעשות אפילו קליינט אחד, פיתאום באו שוטרים במכונית לבנה ותפסו אותי וגם אותי. על הגוף שלו מצאו דולארים וכסף ישראלי. את הכסף הזה אני נתתי לו אתמול, וזה כסף שהרווחתי מזנות. הוא לקח את הכסף הזה ממני כדי לשמור אותו עד שנבזבז. השוטרים עשו חיפוש בתיק שלי ומצאו נייר-טואלט, שאני מנגבת בו אחרי שהקליינט גומר, מצאו גם קופסה של קנדרונים, שאני נותנת לקליינטים להשתמש, כי אני פוחדת ממחלות.

כשהשוטר קרא לרודי, הוא שיקר לו ואמר שהוא לא חבר שלי. אולי הוא התבייש שיגידו שהוא סרסור. אצלנו בערבית אומרים שסרסורים זה כמו

ולא יהודיה. והוא אמר להם שהוא אוהב אותי ולא איכפת לו שאני ערכיה. הוא לא אמר להורים שלו שאני עובדת בזנות, והם לא יודעים.

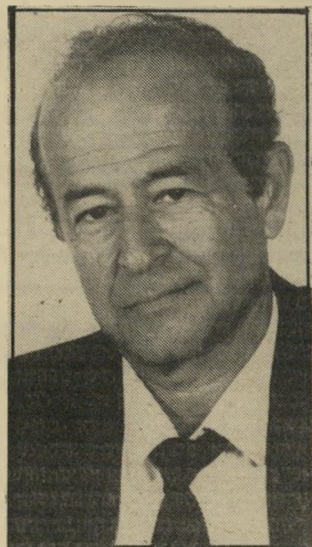
רודי לא ניסה אף פעם להגיד לי להפסיק לעבוד בזנות, ולא היה איכפת לו שאני עובדת. שאלתי אותו מתי אפסיק לעבוד בזנות, והוא אמר לי שכאשר אחיה בהריון. הוא רצה שהיא בהריון, כי רצה להתחתן איתי כדי שלא אברח ממנו. הוא אמר לי שאני ואבוי אס אני אברח ממנו, ובשביל זה הוא רוצה ממני לר" ולהתחתן איתי.

אחרי שהייתי גומרת לעבוד בתל-ברוך, הייתי נחה בבית, וחוזרת לעבוד בזנות ברחוב ארלוזורוב בתל-אביב. הייתי עובדת שם משעה 7 בערב עד 10 כלילה. עבדו שם הרבה בחורות באותו הזמן שעברתי. אני רבתי איתן שמה, כי הן לא רוצות שאני אעבוד שם, כי אין להן עבודה והן לא יודעות להתנהג עם הקליינטים.

הוא היה מקנא לי

ר ויד היה בא איתי לרחוב ארל" וזרוב רק איזה שלוש פעמים. הוא היה מחכה לי ברחוב אבן-גבירול. הוא היה יושב במיסערה שאני לא זוכרת את השם שלה, ומחכה לי. הייתי עושה בארלוזורוב איזה 12 קליינטים, ולר" קחת 40 שקל מכל אחד. זה היה המחיר. את כל הכסף שהייתי מרוויחה מ

העצים, והייתי עושה איתם במכוניות. מכל קליינט הייתי לוקחת 40 שקל. הייתי עושה שנים-שלושה קליינטים. הייתי הולכת לבר לעבודה שם. בתחלה עברתי בצהריים, משעה 1 עד 2 בצהריים. במקום ההוא לא עבדו עוד בחורות, ואני עברתי שם לבר. אחרי זה עברתי לעבוד בתל-ברוך.

פרקליט שלנגר, חמש מיליון ביום-עבודה!